

stemer i Lighed med, hvad Tauber her hjemme og Blackley i England samtidig foresloge i 1882, og Flertallet har derfor lige saa lidt paa dette som paa andre Punkter villet forsøge at fastsætte Grænserne for et eventuelt Kommissorium.

I Henhold hertil indstiller Udvalgets Flertal til Folketinget at vedtage følgende

Forslag til Beslutning:

Folketinget opfordrer Indenrigsministeren til at fremsætte Forslag om Nedsættelsen af en Kommission til Undersøgelse og Overvejelse af Spørgsmaalet om Oprettelse af en almindelig Invaliditets- og Alderdomsforsikring og eventuelt fremkomme med Forslag herom.

Et Mindretal (*Hørdum og Sabroe*) kan ikke være enigt med Flertallet i dets Bestræbelser for at komme bort fra den nuværende Alderdomsforsørgelses Princip: Hjælp fra Samfundet til de gamle uden Krav om Selvhjælp, og fra den bestaaende Ulykkesforsikring.

Naar Flertallet henviser til Sygekassernes blomstrende Tilstand, maa det dog erindres, at mange og det netop de allerfattigste staa uden for Sygekasserne, og at disse for øvrigt ofte, navnlig som Følge af Lægernes stigende Fordringer, kæmpe en vanskelig Kamp for Tilværelsen.

Endelig maa det ikke glemmes, at naar Sygekasserne have vundet saa stor Tilslutning, ligger det for en Del i, at de ubemidlede ikke have skullet yde Forsikringsbidrag til deres Alderdomsforsørgelse.

Desuden foreligger en ny stor social Opgave: „Forsikring mod Arbejdsløshed.“ Her har Socialdemokratiet i en Aarrække forelagt Forslag om Statshjælp til Selvhjælp, men Folketinget har hidtil ikke villet tage denne Sag op til Gennemførelse. Arbejdsløshedsforsikringen vilde utvivlsomt støde paa mange Vanskeligheder, hvis man nu gik bort fra den bestaaende Alderdomsforsørgelse og indførte Forsikringen paa dette Omraade. Man vilde komme til at lægge saa store Byrder, til saa mangeartede Formaal, paa Arbejderne, at disse umuligt kunde bære dem. Den ubemidlede Befolkning svarer gennem de indirekte Skatter et saa overordentligt Bidrag til Staten, at en yderligere Beskatning for at sikre Alderdommen maa anses for meget uretfærdig. Det er *Samfundets* Pligt at sikre de gamles Eksistens saavel som Børnenes Opdragelse. Den gratis Skoleundervisning og Alderdomsforsørgelse uden tvungen Selvhjælp er netop Udslag af den moderne socialpolitiske Opfattelse. Det har da ogsaa siden 1891, da den nuværende Alderdomsforsørgelse vedtoges, været Venstres Standpunkt at forbedre og udvikle Loven af 1891, *ikke at afskaffe den*. Derom er der gentagende indbragt Lovforslag fra Venstremænds Side, og Folketinget har ved sin Behandling af Socialdemokratiets Forslag om en forbedret Alderdomsunderstøttelseslov lagt det samme Synspunkt til Grund.

Mindretallet beklager i høj Grad, at man i denne Rigsdagssamling fra Venstremænds Side har søgt at tage Sagen paa et nyt Grundlag, inden Lovgivningsmagten har tilendebragt Forhandlingen om det Lovforslag, som Regeringen har forelagt paa Basis af Folketingets Vedtagelse i Fjor. Naar imidlertid Flertallet ønsker en Kommissions Nedsættelse, saa skal Mindretallet ikke modsætte sig dette, men maa